

4

HAVRAN

Magický zámek kolem Antoniiny kanceláře opravdu štípe. Nemluvím o jemném brnění kůže, ale bolesti, jako by na vás zaútočilo několik pomstychtivých vos. Přišel jsem na to hned první den v práci, těsně před střetnutím se strašidelnou vražednou panenkou a osobou, která ji doručila. Pokusil jsem se sáhnout na kliku dveří, což byla, no, chyba. Po počáteční pulzující bolesti jsem v ruce na několik hodin ztratil cit. Když si Antonie v jednu chvíli šla zavolat, zkusil jsem to ještě s nohou, ale dosáhl jsem stejného výsledku. Co se týče síly magické ochrany, Antonie ví, co dělá.

Jinak jde všechno dobře, když pomineme můj naprostý nedostatek pokroku v odhalování energetických čar ve městě. Třetí týden v práci se věci ustálí natolik, že mě vykolejí jen máloco. Incident s děsivou panenkou a záhadnou osobou, která ji přinesla, byl zatím vrchol podivnosti. A i když jsem neznal její jméno, někdy, když se zrovna nic moc nedělo, jsem zabloudil myšlenkami k jejímu úsečnému chování, cukání v koutcích, když jsem pronesl vtip, teplu, které sálalo z jejího kouzla, roztomilému nosu. Toho člověka už nejspíš nikdy nevidím, obzvláště když Antonie neoblomně trvá na tom, že budu pomáhat jen v kanceláři. Ledaže by po něm Fabule poslal-a nějaký další prokletý artefakt, se kterým bude potřebovat Antoniinu

pomoc. Nevadilo by mi se s tou tajemnou postavou znovu vidět, i kdyby to nejspíš obnášelo ještě něco, co by mě chtělo probodnout nožem na dopisy.

Od té doby mě nic tolik nerozhodilo. Taky jsem se naučil vyhýbat prokleté rohožce, protože můj obličej se rozhodně nechce důvěrněji seznamovat s místním zdivem.

Dozvěděl jsem se něco málo o magii, byť ne od Antonie osobně. Spíš z telefonátů, které tu jsou na denním pořádku. Objevil jsem správnou taktiku, jak vycházet se zákazníky, což mi na oplátku pomohlo se zorientovat v tom, co potřebují. Zavedl jsem si také pár systémů a postupů při vyřizování hovorů, které zahrnují tabulky a formuláře, které Antonie nikdy předtím nepoužívala, protože nemá ráda počítače. Mně ale přijde veskrze užitečné vědět, jestli jde o něco mimořádného, jako třeba nějaké zaklínadlo, které proměnilo život oběti v horor s ptáky a tak, nebo o obyčejné uhranutí, které způsobilo, že si oběť kýchlá, kdykoli zaslechla slovo *kaktus*. Což je podle všeho pro botaniky skutečný problém.

Ve volnějších chvílích pak vylepšuju Čarmoár. Pořád se mi nedaří potvrdit, že ukazuje přesné údaje, protože Antonie až trapně důsledně zamyká svoji kancelář, takže jsem neměl moc příležitostí ji proslídit. Nicméně ten incident s vražednou panenkou mě utvrdil v tom, že Antoniinou kanceláří skutečně probíhá energetická linie – jen díky ní ta osoba dokázala vytvořit tak silnou magickou pečeť. Což znamená, že minimálně tohle ukazuje Čarmoár správně. Ještě pořád potřebuju zapracovat na dalších funkcionalitách, jako je třeba intenzita a dosah, ale ještě nevím, jak to udělám. Což je v pohodě, protože můj tajný plán je pořád tajný. A i když se cítím trochu provinile kvůli tomu, že Antonii využívám, protože až doteď se chovala jako skvělá šéfká, musím říct, že všechno jde jako po másle.